

Discurs d'acceptació de la Medalla "Salvador Allende" Menció Internacional

Tarragona, 09 de juliol de 2010

Benvolgut Sr. Alcalde,
autoritats,
senyors de l'Associació Allende a Tarragona,
amigues i amics,

Per a la meva generació Salvador Allende va ser un referent.

Quan a principis dels anys 70 va iniciar un camí alternatiu cap a una societat socialista, molts arreu del món i també a Catalunya seguíem esperançats el procés que s'havia iniciat a Xile.

L'11 de setembre (Què tindrà aquest dia que atrau tantes desgràcies?) de 1973, el general Pinochet ens va prendre una de les nostres icones i durant 17 anys va imposar al país una dictadura que ens recordava massa la que havíem patit i encara patíem.

Durant els 3 anys del govern Allende, vèiem com un socialista moderat anava deixant la seva petjada a Xile i alhora anava estenent la seva influència a altres països. Però simultàniament ens arribaven informacions filtrades i, en molts casos, supervisades, de com l'administració Nixon li anava segant l'herba amb mesures conegudes, i explícites, com el boicot, i moltes d'altres amagades i secretes.

No tot van ser flors i violes durant el mandat del president Allende. La crisi econòmica, amb la inflació i el desabastiment inclús d'aliments, atiats tant per l'exterior com pels partits opositors xilens, portaren a situacions molt difícils.

Així i tot Salvador Allende es va mantenir fidel al seu ideari socialista i contrari a la violència. A pesar de les pressions que va rebre també de l'interior i de l'exterior, en aquest cas per part de Fidel Castro, es va negar a reprimir violentament cap manifestació.

Finalment, el tràgic dia d'aquell 1973, el traïdor Pinochet va acabar amb la democràcia i amb la via socialista de *en busca del hombre nuevo*, que era un dels ideals xilens.

El president Allende es va atrinxer al Palacio de la Moneda i es va negar a entregar el poder als traïdors, enviant un missatge emocionat i emocionant, que posa la pell de gallina encara ara:

... Tienen la fuerza, podrán avasallarnos, pero no se detienen los procesos sociales ni con el crimen... ni con la fuerza. La historia es nuestra y la hacen los pueblos.

... Trabajadores de mi patria: tengo fe en Chile y su destino. Superarán otros hombres este momento gris y amargo, donde la traición pretende imponerse. Sigán ustedes sabiendo que, mucho más temprano que tarde, de nuevo abrirán las grandes alamedas por donde pase el hombre libre para construir una sociedad mejor ...

Només que fos per les seves darreres paraules, només que fos per la seva fortalesa en defensar la democràcia i els seus ideals, Salvador Allende ha de ser recordat i homenatjat. Jo he pogut retre homenatge a la persona i a la seva memòria de manera molt directe en dues ocasions:

- L'11 de setembre de 2003, a pesar de les nostres imminents eleccions, vaig acompanyar a la seva filla a portar flors a la seva tomba de Santiago.
- El març de 2006, vaig poder ser present a la presa de possessió de la presidenta Michelle Bachelet, qui va recordar amb especial èmfasi la figura d'Allende.

En aquests viatges, vaig voler veure els trets que a La Moneda ens recorden els terribles fets que hi van esdevenir. I quan el jutge Garzón va engarjolar a Pinochet, sóc dels que van aplaudir amb entusiasme i il·lusió.

Per tot això, quan avui em donen aquest guardó que porta el seu nom, l'accepto emocionat i els en dono les gràcies.

Visca Catalunya!

Viva Chile!

Pasqual Maragall i Mira